

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Troens rare Klenodie. Det allersidste Tillæg

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Troens rare Klenodie. Det allersidste Tillæg", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg.* - 1953, 1951-56, s. 399.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson02val-shoot-workid147971/facsimile.pdf> (tilgået 08. marts 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

ET LIDET TILLEG

AF MINE BRØDRES OG EN ANDEN KIER VENS PSALMER,
SOM TIL DEELS I DE FORRIGE OPLAG HAVE VÆRET INDFØRTE
IBLANT DE ANDRE I DENNE PSALME-BOG, MEN
FINDES NU HER TRYKTE FOR SIG SELV.

Et billede Tillet medtages som led af «Troens rare Klenodie»; men da salmerne ikke er af H. A. Brorson, gives der ikke synnerlig kommentar. Forfatterne er N. B., Nicolai Brorson, H. A. Brorsens midste broder (1680—1757), sogneprest i Bedsted (1716-33), slotsprest i Frederiksborg (1735-38), sogneprest ved Nikolaj Kirke i København (1738-57). B. B., Broder Brorson, H. A. Brorsens næstældste bror (1692-1778), rektor i Lemvig (1719-22), sogneprest i Mjolden (1722-36), slottsprest i Ribe (1736-37), biskop i Aalborg (1737-78), assat Th. H., formentlig Thomas Hansen, teologisk kandidat, død 1737 som informator ved vajsenhuset i København, se 1. Bind, s. XL.

1. En Advents-Psalme.

Nr. 275.

Mel. Folie d' Espagne.

541

Raaber, ach! raabe enhver, som kand raabe!
Raaber: Hosanna med glæde og sang!
Raaber saa længe som hærtet kand haabe,
Raaber, halleluja tusinde gang!

2. Raaber Hosanna min JEsu til ære!

Raaber: du deylige Zion, gak ud.
Raaber, min JEsu! din brund jeg vil være,
Raaber, her kommer den saligste Gud.

3. Raaber, I præster! ach baner Guds veje,
Raaber, I herrer! min HERRE jeg seer,
Raaber, ach! kunde jeg JESUM kun eye!
Raaber, jeg alting da agter som leer.

4. Raaber, I høye! I aabnede porte.
Raaber, I lave! vor tag ey forsimaa.
Raaber, ach glæde! af feyde er borte.
Raaber: til JESUM vi samlig vil gaae.

5. Raaber, I ringe! jeg alting har funden,
Raaber: i JEsu al ære jeg har,
Raaber, I syge! min hræk er forsvunden,
Raaber: al sagen ved JESUM er klar.

6. Raaber, I gamle! Hosanna til lykke!
Raaber: al lykke kong Salomon skee!
Raaber, ach JEsu! ach! JEsu, mig smykke!
Raaber, om andre end spotte og lee.

Nr. 275, J27.

Nr. 275. — Melodiangivelse: *Folie d'Espagne*, en i datteren yndet dansemelodi. — 5, 3: bræk svaghed, lidelse. — 6, 2: kong Salomon vel om Jesus.

20

402

Af mine Brøders og en anden kier Vens Psalmer Nr. 275-278

7. Raaber, I unge! vil satan end briste,
Raaber: du lille sagtmodige lam!
Raaber: min JEsum jeg aldrig vil miste,
Raaber: hvad agter jeg menniskens skam?

8. Raaber, I kiere Gud-elskende hierter! 542
Raaber: min JEsum jeg haver i favn,
Raaber og lenges med tusinde smørter,
Raaber i HERREns velsignede navn!

9. Raaber! ach raaeb enhver, som kand raabe,
Raaber: Hosanna med glæde og saug!
Raaber saa længe som hicret kand haabe,
Amen! halleluja tusinde gang.

N. B.

2. En Jule-Psalme.

Nr. 276.

Mel. Jeg beder dig. Fader etc.

O p, hierge, op med fryde-skrig,
Lad freds basuner høres,
Gud Faders Søn af himmerig
Er kommen ned til mig,
Som os saa yndelig
Ved Engle-sang kundgiørs.

2. Den tiid Augustus lod med skat
Guds eget folk besvære,
Der var af hver forhadl, forladt,
Du kom den salig nat,
Som var bestemt og sat
Til alle dages ære.

7, 4: *menniskens*] menneskens Jz 1.

Nr. 276, 42-7

7, 1: *bristej* af forbitrelse.

3. Men verden var af satan lagt
I evig trældoms fængsel,
Saa var det nu vor JEsu agt,
At rive os med magt
Af satans vold og pagt
Og evig siele-trængsel.

4. Derfore vi af Engle faaer
Den frydesang at høre
Om saadan fred, som overgaær
Hvad vid og sands forstaaer,
Som JEsu blod og saar
Til lyset skulde føre.

543

5. Velkommen da, livsalig noer,
Fra himlens lyse sale,
Fra evig ghedes fryd og flor
Til denne syndig jord,
Til pine, spot og mord
I disse græde-dale.

6. Men acht, min siel! hans ringe pragt,
Hand, som al verden raader
Med Majestæisk Guddoms magt,
Er her i palter lagt,
Som ned til os har bragt
Saa mange tusind naader.

7. Ach! Gud, jeg seer dit leye paa
Med bitter graad i øye,
Kand du ey bedre sange faae,
End at du skal med strææ
I staldens mørke vrææ
Dig, JEsu! lade nøye.

4, 3: *fred* | *fryd* 4-7. 4, 6: *skulde* | *skulde* 12-3.

6, 4: *palter* | *pjalter*.

8. Det kalder jeg en kierlighed,
At JEsus vilde stige
Til os i ssadan jammer ned,
Og verdens skændsel leed,
For os at giøre ved
Sin armod evig rige.

9. Saa maatte jo hver draabe blod
I mig forbandet være,
Der ey i andagts luc stod,
Mens JEsus er saa god,
Af inderst herte-rod
Ham dagligent at ære.

10. Ja, JEsu, jeg og veyen veed,
Hvor jeg skal til dig komme,
Du lagdes jo i hulen ned,
Saa veed jeg god beskeed,
At jeg i ydmyghed
Mig skal til jorden krumme.

11. O! Frelsermand, hvad est du kigø,
Jeg dig i favn vil tage,
O brudgom! meer end tusend skiøn,
Gud Faders egen Søn,
O lad min græd og bøn
I troen dig behage!

544

12. Ach du mit hiertes rosen-blad,
Min siel i længsels lue
Sei piinlig ønsker, at den sad
Blant englerne i rad,
Og kunde der saa glad
Sin JEsum altid skue.

9, 4: mens] men J2-3.

9, 4: mens] når, fordi.

13. De himmel-søde frelses ord,
Jeg lik i dag at høre
Af englernes livsulig choer
Om dig mit hertes noer,
Skal op fra denne jord
Mit sind til himlen føre.

14. Far vel! og viid, o! verden, at
Du mig ey meer kand tiene,
Til himlen er mit ønske sat;
Al verdens lyst god nat,
I himlen er min skat,
Ham elsker jeg alleme.

15. Naar da min arme krop eengang
I dødsens nat skal sove,
Skal sielen i Guds helgens rang
Blant engle-slemmers klang
Med evig jule-sang
Sin JEsum altid love.

16. Lys over Kongen naadelig
Din fred fra himlens sæde,
Hans gandske herte fryde sig,
O! Davids Søn! i dig,
Og gjør ham stærk og riig
I Aandens fryd og glæde!

17. Vor Konges Huus og gandske land
Guds søde fred befeste,
At hver udi sit sted og stand
Af hertet skjinnne kand,
Hvad du, o! Frelsermand!
Har gjort for vores beste.

18. Din naade, som en himmel-skye
Og Hermons dug, udbrede
Sig stedse over denne bye,

At vi maae synden flye,
Og dermed ey paa ny
Opirre dig til vrede.

19. Løft nu, min siel! din stemme saa
Høyt op i frydens tone,
At der, hvor de udvalde staae
Med ærens krone paa,
Din sang og høres maa
For JEsu Christi throne,

20. Gud, som udi det høye boer,
Vi prise allesammen,
Som sendte ned paa denne jord
Sin Søn med livsens ord,
At hvo, som paa ham troer,
Skal blive salig. Amen.

B. B.

3. Passions-Psalmer.

Nr. 277.

Mel. Som en biort med torst,

Ach! hvorledes skal jeg skue
Alles liv at være død?
Livets spøde himmel-drue
At behøve jordens skjød?
Guds og alle englers lyst,
Alle armes synders trist,
Udi graven at nedsettes?
Aldrig det af mig forgiftes.

2. Jeg vil og i flokken træde
I din lige-skare ind.

Nr. 277. G (1 tilleg) J¹ (1 tilleg, indskriften som slutning af *Passions Psalmer*, s. 84)
J² J. 1, 3; livets] Livsens G. 1, 8; syndres] Synders G J¹.

Nr. 277. — 2, 2: lige-skare] liglog.

Og i spørge-dragt mig klæde,
Spørge ud i siel og sind;
Daane udaf herte-vee;
Græde, skjønt enhver vil lee;
Sette mig hos havens side.
Til jeg faær din grav at vide.

546

3. Saa vil jeg beskue nøye,
Hvor man dig vil legge ned,
Siden gaae for hver mands øye
Til dig i dit hvile-sted;
Og beseer det herte-lag,
Som har drevet denne sag
For inig, at hans eget herte
Brast i dødens vee og smærlæ.

4. Dente sag den burde tegnes
Ind i hertiets dybe rod,
Og af alle bør at regnes,
Som vi nu hos graven stod,
Og besaae hans jorde-færd,
Alle tage sig det nærlæ,
Hvorfor skal den mørke hule
Dog saa kør en Frelser skiuie?

5. Jeg og du er aarsag bleven,
At Guds eget herte-blud
Blev ham som af brystel reven,
Til at gaae i dødens bad;
For vor synd og skindenhed,
Og for Gud hand var saa vred,
Derfor kom hand ned at lide,
For vor salighed at stride.

6. Denne sag er uden lige,
For fornuftens alt for stor,

3, 6: skjønt enhver] det end hver G Jb. 3, 6: drevet] drezel Jb. 6.

3, 6: drevet] gennemstørt. — 5, 6: for] lordi.

Hvordan Gud af himmerige
Vilde gaae i dette mord.
Kierlighed var demant-haard,
Agtet intet blodigt saar,
Ingen marter, ingen smerte
Kunde skrekke hendes herte.

7. Seer den milde siele-hyrde
Brænde udaf kierlighed;
Hand sig lader gierne myrde,
Og i graven legge ned.
Kund hand kun vor frelse faae,
Ja, saa vil hand gierne gaae
Giennem helveds vee og svie,
Og dog blive ved at tie.

8. Døden selv han ey fortryder;
O! hvad har hand verden kier;
Kierlighed hans herte bryder, 547
Det er noth forundring værd:
O! hvor blev hand spendt og strakt!
Og paa pinebenken lagt,
Hvor det dyre blod har runden,
Førend hand fik overvunden.

9. O! hvor høyt man skulde agte
JESU marter, død og blod,
Hvor veemodelig betragte
Den med graad, med hæn og hod;
Men der findes dog saa faa,
Som vil i hans fodspor gaae;
Faal vil følge JESU lære,
Og dog sande christne være.

10. Hører! lader eder runde!
Under saligheds forliis;

6, 6: intet] ingen G.

6, 8: hendes] kærlighedens. — 8, 2: hvad] hvor.

Regner ikke JEsu naade
Mere for saa lidens priis;
Slipper verdenes skidne lyst;
Følger JEsu sjæle røst;
Beder, hand sig vil forbarme;
Favnér ham i troens arme.

11. O! hvor sød og rosen-yndig
Er vor JEsu dyre djæl,
O! hvor liflig, kraftig, fyndig,
Naar man er i siele-nød;
Og da fuld forløsning faaer
Ved vor JEsu blod og saar,
Det er ret et himmelerige,
Som har aldrig havt sin lige.

12. Gid mit herte var en kilde
Fuld af længsel, suk og graad,
At jeg kunde aarle, slide
Have troens øye vaad;
Og i hvor jeg gaaer og staaer,
Holde mig til dine saar,
Til min korte tiid er omme,
Og jeg siden hjem kand komme.

13. Saa er graven al min glæde,
Hvor jeg ret skal hvile mig:
Saa vil jeg ey mere græde,
For at man begraver dig;
Thi du blevst dog ikke død,
Men kun dødens porte brød,
Og opslugte hendes mørke
Ved din guddoms kraft og styrke.

Th. H.

548

13, 6: *dødens* | *Dødsens* G.

13, 5: *blevst* | *vejblev* at være.

Nr. 278.

Mel. I JEsu Navn skal al vor etc.

I JEsu saar
Er al min salighed,
Naar hiertet spaær
Mig ilde, hvor jeg gaaer,
Del er al den deel jeg veed:
At JESUS gaf
Sig selv for verdens straf,
I dødens haarde hand,
Og blev vor Frelsermand,
Ingen synd er nu saa stoer,
Naar man kun paa JEsum troer,
At den jo forlades kand.

2. I JEsu blod
Jeg senker hiertet ned,
Og for hans fod
Vil giøre hiertens bod;
Hand vil for min skidcnhed,
Som jeg har gjort,
Mig ikke vise bort,
Hans blod det svarer: ney,
Vil jeg paa bedrings vey
Kun til hancm løbe hen,
Et hand mild og god igien,
Og fortryder paa mig ey,

3. I JEsu død,
Og al den deel hand leed,
Jeg i min nød
Og hiertets haarde stød
Seer, at Gud er ikke vred.
Jeg derfor gaaer
Til JEsum ind, og faær

Nr. 278. G (i tilleg) J¹ (1 et tilleg, indekluudt som slutning af *Passions Psalmer*, s. 87)
J²⁻⁷, 1, 5; al, ald G, J², 1, 6; gaf] gav J²⁻⁷, 5, 2; al] alt G, J²; ald J²⁻⁷.

Nr. 278. — 2, 12: fortryder paa mig ey er ikke fortrydelig på mig.

Fuldkommen vished paa,
At jeg kand naade faae;
Thi min JEsu død og blod
Gør min gandske jummer god,
Hvorfor vil jeg bange gaae?

549   4. I JEsu graf
Og i hans hvile-sted
Er al min straf,
Som i et afgrunds-haf,
Ret til grunde sunken ned.
Gud være lov,
Alt hvad jeg har behov
Har jeg i Jesu alt,
Som haver mig udvaldt
Ved hans pine til hans brund,
Trods nær satan leer mig ud,
Hand har al min gield betalt.

Th. II.

4. Om Gelassenhed eller Hiertets Hengivenhed i Guds Villie.

Nr. 279.

Mel. Dagen viger og gauer hørt.

Halleluja tusind gang,
Aldrig har jeg nogen trang,
Thi mit kors kun driver mig
Til min JEsum kraftelig.

2. Til dig, JEsu! hvor jeg gaaer,
Sidder, ligger eller staarer,

4, 1: *graf* i *grav* J2-7, 4, 6; *høf* i *høf* J2-6, 4, 12; *al* i *alt* G J2, *gild* J2-3.
Nr. 279. J2 (stønende uden forlættermerke sidst i afsnittet *Om Daden og Opstandelsen*, s. 622) J2-3.

4, 1: *trods nær* lige meget, om.
Overskrift: *Gelassenhed*: overladenhed, det at overlade sig i Guds hånd, jfr. s. 128.
Nr. 279. — 1, 1: *hallevuja*: tenen på 3. stavelse.

Er min længsel idelig;
Thi din død forløste mig.

3. Vil du, jeg skal takke af,
Bæres til den mørke graf
Bort fra denne jammerdal,
Vel! jeg reyser, naar jeg skal.

4. Hiertelig jeg glædes vil,
Naar jeg prættig føres til
Himlens slot og hærighed;
Thi jeg er af verden keed.

5. Ach! hvor salig, ach! hvor glad
Skal jeg udi engle-rad
Frydens gyldne either slæae!
Ach hvor deylig skal det gaae.

6. Hos det glar-huf skal jeg see
Tolv gang tolv gang tusinde
Jomfruer, som Mosis sang   550
Synge blant Guds harpers klang.

7. Jeg og i Guds høye sal
Da med mund og herte skal
Stemme an paa engle-viis:
JEsu, JEsu evig priis!

8. Da mit liv har skik og fynd,
Og er uden død og synd.
Derfor er min daglig sang:
Halleluja tusind gang.

N. B.

3, 2: *graf*] *grav* Jt-7. 6, 1: *glar-haf*] *glar-han* Jt-3. 8, 4: *synge*] *singse* Jt-3.

3, 1: *takke af*] sige farvel. — 5, 4: *guae*] lyde. — V. 6: Joh. Ab. 14, 1-4; 15, 2-3. —
8, 1: *skik*] det rette præg; *fjnd*] kraft.

Nr. 280.

Mel. JESUS, JESUS, nichts als JESUS.

Hvor skal jeg vel findring finde
I min store nød og trang?
Mou jeg vel og nogensinde
Bliver ret tilfreds eengang?
Ja, der fordres kun dertil:
At jeg vil hvad JESUS vil.

2. Ham jeg derfor enc giver
Al den ting jeg af ham har,
Ham jeg evig mig forskriver,
Ingen ting er mig saa rar,
Som jeg jo vil sette til,
Ham til ære, naar hand vil.

3. Synes noget til min baade,
Og det er ham ikke med,
Vil jeg nøyes, som hans naade
Selv vil have mig afsted:
Jeg vil bde taalig til
Døden, hvad min JESUS vil.

4. Alt hvad JESUS vil fuldføre
I, ved og paa mig, min Gud!
At jeg saa maa troe og gjøre,
Som der fordres i hans bud,
Altid reyse-færdig til
Døden, naar og hvor hand vil.

Nr. 280. J2-7. 1, 5; kom. kant. J1.

Nr. 280. Salmen viser slægtskab med nr. 176. Dels er den omkvædsgtige slutningslinie i versene nogenlunde den samme; dels stemmer v. 2, 3 og 4 ret nojne med de tilsvarende vers i nr. 176. Nicolai Brorson er sænkbart påvirket af denne salme, formentlig dog af den tyske original (Sehr, s. 947). Dette sidste synes at fremgå — iordenset af melodiangivelsen — af 4. 2: i, ved og paa mig, min Gud, der sværer til originalens: in, duca mihi misericordiam tuam, medens N. A. Brorson har: i, hos, ved mig nu og dag. — 2, 3: mig forskriver overgiver mig El. — 2, 4: rar sjeldent, høftet. — 3, 2: del er ham ikke mod han synes ikke om det. — 3, 1: vil have mig afsted vil have, at det skal ge mig. — 4, 1-2 er mistænkt som en nærmere forklaring at hoveden min JESUS vil i 3, 6.

5. Døe mit eget sind og ville;
Stive herte! brist i toe,
At min siel herefter stille
Kand i JEsu arme toe.
Gaaer det baade fra og til,
Lad det gaae, som JEsus vil.

551

6. Din, min JEsu! vil jeg blive,
Min du blive skal igien,
Altig vil jeg gierne give
Uden dig, min JEsu! hen,
Altig hører mig da til,
Naar jeg vil, hvad JEsus vil.

7. Derfor rigdom, lyst og ære,
Sundhed, velstand, liv og blod,
Og hvad ellers kiert kand være,
Legger jeg for JEsu fod;
Tag det, naar dig synes til,
Altig, som min JEsu vil.

8. O! hvad er det dog en nasde,
O, hvor salig er den stand,
At de sande christne baade
Korset har og elsker kand,
Hvile sødt i JEsu skipd,
Vel tilfreds i liv og død.

9. Tak min milde, såde, fromme,
Dyrebare Frelsermand;
Tak fordi du lod mig komme
Ind i saadan liflig stand,
At jeg siger Amen til
Al den ting, som JEsus vil.

10. Amen, JEsus hand skal raade etc.
See den sidste Psalme. N.B.

5, 2; *i toe*] itu. — 5, 4; *vele* (verbum). — 5, 5: *fra og til*] vel om modgang og medgang. — 6, 2; *igien*] til gengæld. — 7, 5: *naar dig synes til*] når du finder for godt, jfr. nr. 162, 1, 5; 173, 5, 8. — 8, 2; *stand*] tilstand.

5. Om Bestandighed og Fremvext i Troen.

Nr. 281.

Mel. Sorrig og glæde de vandre til høje.

J E s u s. Anb. 2, 7.

Den, som der vinder, skal øde de syde
Frugter, som midt i Guds paradiis groer,
Ingen slags død eller jammer skal møde
Den paa mig stedse og hiertelig troer,
Qvægende suft,
Styrke og kraft
Gives den, seyren i døden har haft.

S i e l e n.

2. Hielp mig, o! sydreste JEsu! at vinde,
Ofte jeg strider med skræbelig magt,
See, hvor kund synden mig huenderne bindes,
At jeg i striden er næsten forsagt,
Frelsero bliid!
Før du min striid!
At jeg kund vinde i angestens tiid.

J E s u s. v. 11.

3. Den, som der vinder, tør ikke forsage,
Ingen skal nogen tiid skade hans siel,
Trods, at den anden død skulde den plage,
Som før har fegtet saa mandig og vel!
Hiertet skal lee,
Øyet skal see
Mig, som ham frelste af alle slags vee.

S i e l e n.

4. Hielp mig, o! sydreste JEsu! at vinde,
Lidel formanaer kum min skræbelig troe,

*Nr. 281. J1 (sværende under forfattermerke) sidst i afsnittet *Om Bestandighed og Fremvext i Troen*, s. 68) J2. Overskrift mangler i J1, 3, 3; trods! trots! skulde den! skalde dem! J3, 4: fegtet! fægtet! J4-5, 3, 7: han! han! J5.*

*Nr. 281. Nærrest oversættelse, men i andet versemål. Wer überwunden, soll vom
holz gesezen, Philipp Balthasar Simold genannt v. Schütz, findet's ikke has Schr.,
men i Freylinghausen, Gelstriches Gesang-Buch. — 3, 1: *har ikke forsage* behøver
ikke at tæbe modet. — 3, 3: *trods*, *af* ikke Isle om, at.*

Om ey din naade, som solen, vil rinde
Op i mit hiertes formørkede boe.
Mørket fordrev!
Synden går stiv!
Guds frygt opvarme mit herte og liv!

J E s u s. v. 17.

5. Den, som der vinder, jeg giver at æde
Manna, som udi Guds ark er henlagt,
Saa og forsikring paa himlernes glæde,
Om hand den hvide steen tager i agt,   553
Hvo, som den faaer,
Eene forstaaer
Det navn, som alle Guds kæmper attræaer.

S i e l e n.

6. Hielp mig, o! spødeste JEsu! at vinde,
Verden sit kjædelig manna og strøer,
Hvorudi satans forgift er at finde,
Hvorved saa mangen en siel saa hendør;
JEsu, mig kryst
Saa til dit bryst,
At du for altting est ene min lyst,

J E s u s. v. 26 etc.

7. Den, som der vinder, og striden fuldender,
Holder min gierning og bliver mig troe,
Jern hand skal spre, som riset i hænder,
Stede de onde, som potter, i toe,
Knuse dem smaae,
Slide og slaae,
Mens der er noget at hevne sig paa.

S i e l e n.

8. Hielp mig, o! spødeste JEsu! at vinde,
Giør du min christendom lutter og reen!

6, 7: est] er J6-7.

5, 2: 2. Mos. 16, 33-34; Hebr. 9, 4. — 8, 2: lutte] intret, ren.

Alt det, som hedensk er, af mine sinde
Driv og bortryd hver forargelses steen!
Rens du i grund
Hierte og mund!
Giør mig i troen retsindig og sund!

J E s u s. Cap. 3, 5.

9. Den, som der vinder, skal klædes med hvide
Stikkede klæder og finde sit navn
Skrevet i livets bog; hvo lør vel slide
554 Den af min haand, som mig haver i favn?
Stedse hand skal
Mocr end christal
Skinne i himlens den deyligste sal.

S i e l e n.

10. Hielp mig, o! sådeste JEsu! at vinde,
See, hvad min kiorcel er skiden og fuhl,
Lad min forvendte indbildning forsvinde!
Thi for dig er der jo intet i skuin;
Toe du mig saa,
At jeg og maa
For dig i saligheds klæder bestaae.

J E s u s. v. 12.

11. Den, som der vinder, bestandig skal blive
I min Guds tempel en pillere sterk,
Der jeg tre deylige navne vil skrive:
Stadens og Guds og mit nye navn vel merk:
Kzempe, hold ud!
Jeg er din Gud,
Du est min borger, min daatter, min bruud.

S i e l e n.

12. Hielp mig, o! sådeste JEsu! at vindc,
See, hvor let tabes mit hierete og mod,

10, 3: *indbildning*] *indbilding* 11, 1, 7: *est*] er J-s-t.

9, 2: *stikkede*] broderede. — 10, 3: *forvendte*] forvildede. — 11, 2: *pillere*] pille.

418

Af mine Brødres og en anden kier Vens Psalmner

Nr. 281

Styrke og naade er hos dig at finde,
At min mundering er, JEsu, dit blod:
Trots da alt, hyad
Fnyser af had!
Dit blod mig, o! JEsu! gjør modig og glad.

J E s u s. v. 21.

13. Den, som der vinder, skal have den ære,
At hand beklæder min helligheds støel.
Her hand i korset mit billede maa bær,
Der skal hand glimre som himlenes soel, 555
Himlenes hoc
Fører ham roe,
Derfor strid tapper, standhaftig og troc.

Sielens.

14. Hjælp mig, o! sjælste JEsu! at vinde,
Fiendernes mængde staaer mod mig paa luur,
Dievelen, verden og hendes gudinde,
Kjød og blod, som er min onde natur;
Jag den nu hen!
Jeg er igien,
Christe! din, du og min sjælest ven.

N. B.

12, 5: *trots*] *trotz* J.

12, 4: *mundering*; klædning. — 12, 5: *trots*] lige meget med. — 13, 6: *fører*] bringer.

6. Om det evige Liv og Salighed.

Nr. 282.

Mel. Eyal mit Herte ret etc.

Den elskete (a) Jerusalems (b) Isengsel (c) mig nødder at ile
Til JEsum, som duen (d) til Noa i arken at hvile;

Ach havde jeg vinger, (e)

Som ørnen sig svinger!

Jeg vilde opfare (f) fra alt hvad mig tvinger (g) og stinger.

2. Kom skønneste, yndigste, sødeste, saligste time, (h)
Af altraa til JEsum jeg færdig nu er at besvime; (i)

Jeg ligger i dval,

Gud ikke forhale (k)

Den time, da jeg dig min aund skal befale (l) og tale. (m)

556 3. Da jeg ud i øjeblik skal iblant engernes skare
Med gloende heste og vogne til himlen opfare; (n)
Thi JEsus mig kiender, (o)
Mit aag hand fraspender, (p)
De engle, som mig og skal bære paa hænder, (q) hand sender. (r)

4. Den store Guds bolig, det prættigste slot i det lyse, (s)
Mig portene (t) aabner, hvorefter jeg længe med møye (u)
Har løbet og biget,

(a) Apoc. 20, 9. (b) Heb. 12, 22. (c) Ps. 63, 2. 2 Cor. 5, 2. (d) Gen. 8, 9.
(e) Ps. 55, 7. (f) Es. 40, 31. (g) Ps. 55, 4. Rom. 7, 23. 2 Pet. 2, 7. 8.
(h) Matth. 24, 42-47. Luc. 12, 35-40. (i) Cant. 5, 8. (k) Ps. 70, 2. (l)
Ps. 31, 6. Luc. 23, 46. Act. 7, 59. (m) Matth. 25, 34. Luc. 19, 30. (n)
2 Reg. 2, 11. (o) Matth. 7, 23. 2. Tim. 2, 19. (p) Luc. 2, 29. Phil. 1, 23.
(q) Ps. 91, 11. 12. Luc. 10, 22. (r) Hebr. 1, 14. (s) Apoc. 21, 10. &c.
(t) Apoc. 21, 12 (n) Phil. 2, 12.

Nr. 282. Dette uude forfattermerke sidst i afsnittet *Om Saligheden og det evige Liv*, s. 532. I JE mangler overskrift, vedtaget i telten samt fodnoter. Overskrift: *evige evige JE-s. 3. 1: engernes, engernes JE-s. 3. 5: engel engel JE-mig og skal mig skal JE*. Note (m) til 2, 5: [Luc. 19, 30] Luc. 53, 30 JE begge hæn-måder vismæk trykkel for Luc. 22, 30.

Nr. 282. Den mangele bibelhenvisminger, som Nicolai Brorson har tilføjet ved denne og den følgende sidte, giver os et eksempel på, i hvilken grad der ved salmedigtning har kunnet arbejdes med bibelske ord og tanker. Det er ikke uden interesse her at se det lagt så klart for dugen. — 2, 5: *tele* underforstået *dig*, *ej* med dig, jfr. nr. 218, 10, 8.

Ja daglig kriget, (v)
Til Gud mig har evig, som aldrig har svigtet, (x) beriget. (y)

5. See gulven, (z) hvor deylig den glimrer i englenes stue
Af guldet, der skinner, som ildens den klareste lue;
De spillende rene
Og ædle stene
Dens mure, (a) og perler dens porte (b) allene betiene.

6. Her finder jeg for mig min salige hustrue (venner) og andre (c)
Gudfrygtige siele, hvis glæde kand ingen forundre. (d)
De Martyrs klarer
Guld-kronede skare (e)
Gud priser, og alle foruden af fare kand svare. (f)

7. Ach glæde! ach sødeste glæde mig gandske beringer, (g)
Hosanna og evig halcluja (h) frydelig klinger, 557
Her harperne (i) røres,
Og sangerne (k) høres,
Ja alt, hvad formerer min glæde, fremføres og gjøres.

8. Mit hoved en krone (l) af funkende røde rubiner
Bepryder, i silke (m) og stikkede (n) klæder jeg trimer
Med palmer i hænder, (o)
Og hvor jeg mig vender,
Mig himlenes salige siele omspender (p) og kiender. (q)

(v) Ps. 42, 2, 3. Ps. 119, 60. 1 Cor. 9, 24-26. Phil. 3, 14. (x) Ps. 146, 6.
(y) Matth. 19, 29. (z) Apoc. 21, 21. (a) Apoc. 21, 18-20. (b) Cap. 21,
21. (c) 2 Sam. 12, 23. (d) Es. 35, 10. Joh. 16, 22. (e) Apoc. 7, 9-15. (f)
Apoc. 5, 8, 14. Cap. 19, 1-8. (g) Ps. 16, 11. (h) Apoc. 5, 11-13. Cap. 7,
9-12. Cap. 19, 1-7. (i) Apoc. 5, 8. Cap. 14, 2. Cap. 15, 2. (k) Cap. 5, 9.
xc. Cap. 14, 3. Cap. 15, 3. (l) 2 Tim. 4, 8. Jac. 1, 12. 1 Petr. 5, 4. (m)
Apoc. 19, 8. (n) Ps. 45, 15. (o) Apoc. 7, 9. (p) Hebr. 12, 22, 23. (q)
Matth. 17, 4.

4, 4: kriget Jl. 4, 5; evig] svigt Jl. 3, 5, 1; gulven, hvor deylig den] gulvet,
hvor deylig det Jl. englenes] englenes Jl. 6, 1; min salige hustrue (venner) og
andre] min salige venner og andre Jl. 7, 2; evig] evig Jl. 3.

4, 6: kriget] kampet. — 7, 1: beringer; omringer. — 8, 2: stikkede] bruderede.

9. Her seer man de helgenes legemer smukke og mange,
Som mange gang tusinde, tusinde sole at prange, (r)
Som skyggen bortviger,
Naar solen fremkiger,
Saa seer man, de jordiske gyldene riger bortviger.

10. Hvo kand vel beskrive Guds viisdoms(s) og helligheds gaver,(t)
Vellysternes strømme (u) og andet hvad sielen den haver?
Ey hierte og tanke,
Ey gynene blanke,(v)
Ey ørne, hvad udi Guds rige skal vanke, kand sanke.

11. For alting at skue Guds blideste ansigt, husvaler, (x)
Hvis lifligste skjønhed sig ziirlig i sielene maler,
558 Som solen kand nøye
Forinden al nøye
Sit deylige billed' det findrende øye tilføye. (y)

12. Som moderen (z) barnet, mig JEsus med favnelag møder,
Ach yndigste sødhed! min JEsus mig alting forsøder, (a)
Hvor glæden den flyder, (b)
Som havet udtryder,
Hvor JEsus mig kroner, (c) mig kysser, (d) mig pryder (e) og
fryder. (f)

13. Bort derfor al vellyst, (g) bort verdens opsvolmende øre, (h)
Bort mammon, som menniskens kræfter saa ilde fortære, (i)
Min riigdom (k) og glæde, (l)

(r) Matth. 13, 43. Cap. 17, 2. Dan. 12, 3. 1 Cor. 15, 46. Phil. 3, 21. (s)
1 Cor. 13, 12. (t) 1 Cor. 13, 13. Cap. 15, 49. Apoc. 19, 8. (u) Ps. 36, 9.
(v) 1 Cor. 2, 9. (x) Ps. 17, 15. 1 Cor. 13, 12. 1 Joh. 3, 2. (y) 2 Cor.
3, 18. 1 Cor. 15, 49. Apoc. 19, 8. (z) Es. 66, 13. (a) Cant. 5, 10-16. (b)
Es. 35, 10. (c) 2 Tim. 4, 8. (d) Cant. 1, 2. Cap. 5, 16. (e) Apoc. 19, 8.
(f) Matth. 25, 21, 23. (g) 2 Pet. 2, 13. 1 Joh. 2, 15, 16. (h) Joh. 15, 2.
(i) Matth. 6, 24. Ps. 39, 7. (k) Matth. 6, 21. (l) Matth. 25, 23.

11, 2: *bøfligste* Jl. 19, 2; *menniskens* mennekens Jl; *menniskens* Jl.

10, 2: *vellysternes* ghederne. — 10, 5: *ørne* ørner; *sonke* samle, rumme. — 11, 1:
for alting fram for alt. — 11, 5: *tilføje* tilføre s; lade ejet afspejle osbildet. —
13, 1: *opsvolmende* uphøjede. — 13, 2: *fortære* der mener vel: fortærer.

Min herligheds såde, (m)
At være hos JESUM, hvor englerne qvæde, (n) til stede.

14. I gierning (o) jeg finder Apostelen sandhed at tale:
Jeg slutter, (p) at dette livs korte piinagtigheds qvale
Ey noget kand veye (q)
Mod himlen ut eye,
Om verden end holder os for det, de pleye udfeye, (r)

15. Syng Amen, (s) mit herte! syng Amen, mit nderste herte!
I himlenes salighed endes din vaade og smerte, (t) 559
Gud lad os tilsammen
I glæde og gammel,
Som Christi brund prunke med himmelske brammen, (u) syng
Amen.
N.B.

7. En Beslutnings-Psalme.

Nr. 283.

Mel. JESUS, JESUS, nichts als JESUS.

Amen! JESUS hand skal raade, (a)
Amen er hans aand (b) og ord, (c)

(m) Matth. 19, 28. Apoc. 3, 21. (n) Apoc. 14, 2, 3. (o) Act. 10, 34. (p)
Rom. 8, 18. (q) 2 Cor. 4, 17. (r) 1 Cor. 4, 13. (s) Neh. 8, 6. Jer. 28, 6.
Apoc. 19, 4. (t) Lue. 16, 25. Sap. 3, 1. (u) vde v. 8.
(a) Act. 21, 14. (b) Joh. 16, 13. (c) Joh. 17, 17. 2 Cor. 1, 20.

13, 5: engle[rne] englene J2, 3 15, 1: syng] siung J2, 3; syng; siung J2, 3 15, 5: syng.
siung] J2, 3.
Overskrift: En Beslutnings-Psalme] En Bestyrnings Psalme J2, 3.
Nr. 283. J2, 3.

Overskrift: bestyrning] slutning.
Nr. 283. Denne værkelige salme er først komponet til sin ret i den ferkortede skikkelse (v. 8; 1; 7), hvori den fremmede i Roskilde Konvents samlebog, 1835, og Salmebog for Kirke og Hjem, 1897. Det er som en gammel have, der først får sin skønhed, når der bliver fyldt træer i den. Mere end de mange i noget andet skrifftstører er det hørende i salmen de forskellige betydninger af det bibelske ord amen. Efter sin hebreiske grundbetydning betegner dette ord, hvad der er fast og trokskægt, jfr. nr. 146, 7, 10; 239, 10, 5-7 (således her i 1, 2 & 2, 2, 4); det kan derfor ligefrem bregne som henseende for Jesus (2, 6; 4, 3-6), og det kan betyde sandelig (1, 1; 3, 1; 4, 1). Dernæst kan det sikkert også betegne, at Gud har opfyldt sine forudsætninger (6, 2-6). Og det kan endelig udtrykke bekræftelse af højt og lovpriising (7, 1-6).

Amen er hans kraft (d) og naade, (e)
Amen er hans daab (f) og hord, (g)
Amen er hans liv (h) og død, (i)
Amen! hvad er JEsu spå! (k)

2. Amen! JEsu min anfører! (l)
Amen er din himmel-fart. (m)
Amen, sandhed mig frigjører, (n)
Amen er GUDs løfters ørt, (o)
Amen! JEsu! kom hid ind! (p)
Amen er dit navn (q) og sind. (r)

3. Amen! haabet ey beskæmmer, (s)

560 Amen! troen er min seyr, (l)
Amen! kierlighed islammer:
Amen i de frommes leyr, (u)
Amen i GUDs goede roe, (v)
Amen! her er got at høe. (x)

4. Amen! her er ingen fare, (y)
Amen! borte er min sorg, (z)
Amen selv skal mig forsøre, (aa)
Amen Jesus er min hørg, (bh)
Amen er min beste ven, (cc)
Amen er i himmelen. (dd)

5. Amen! jeg til himlen farer, (ee)
Amen, altting er bereed, (ff)

(d) 2 Pet. 1, 3. Epb. 6, 10. (e) 2 Cor. 13, 13. 2 Tim. 2, 1. Act. 4, 33. (f)
Joh. 3, 5. (g) 1 Cor. 11, 23. Joh. 6, 53. (h) Luc. 24, 34. Act. 4, 33.
1 Cor. 15, 3-5. (i) Rom. 5, 10. Apoc. 1, 18. (k) Cant. 3, 3-5. Cap. 5, 16.
(l) Ps. 48, 15. Rom. 5, 2. 1 Pet. 3, 18. (m) Ps. 47, 8. Act. 1, 9-11. (n)
Joh. 8, 32. (o) 2 Cor. 1, 20. (p) Apoc. 22, 17. (q) Apoc. 3, 14. (r)
2 Cor. 1, 19. (s) Rom. 5, 5. (t) 1 Jof. 5, 4. (u) Ps. 72, 19, 118, 15. (v)
Ps. 4, 9. Matth. 11, 29. Cant. 2, 3. (x) Matth. 17, 4. (y) Es. 65, 16. Rom.
8, 31. (z) Ps. 4, 8. 1 Sam. 2, 1. (aa) Es. 41, 10. Ps. 46, 2-6. Ps. 62, 7, 8.
(bb) Ps. 18, 3. Prov. 18, 10. (cc) Cant. 3, 8-10. (dd) Col. 3, 1. (ee) Es.
40, 31. Phil. 3, 14. (ff) Matth. 22, 4.

2, 5: JEsu! JEsu! JE-su!

1, 6: head] hvor.

424 *Af mine Brøders og en anden kter Vens Psalmer* Nr. 283

Amen synge Engleskarer, (gg)

Amen i al evighed, (hh)

Amen højt skal skingre da, (ii)

Amen og Hallelujah, (kk)

6. Amen raabe hver en tunge, (II)

Amen er min himmel sang, (mm)

Amen skal jeg evig siunge,

Amen blant GUDs harpers klang, (nn)

Amen! her er livsens flod, (oo)

Amen! ach! hvad GUD er god, (pp)

7. Amen siger nu tilsammen, (qq)

561

Amen! HERREN gjør saa! (rr)

Amen! JESU! svar nu amen,

Amen er dit segl herpaa, (ss)

Amen! siig, kom i min favn, (tt)

Amen! ja i JESU navn, (uu)

N.B.

(gg) Apoc. 5, 11. c. 7, 11. (hh) 1 Paral. 16, 36. Apoc. 7, 12. (ii) Apoc. 7, 10. Es. 8, 4. Apoc. 14, 2. (kk) Ps. 106, 48. Apoc. 19, 4. (II) Neh. 8, 7. Ps. 35, 27. (mm) Apoc. 7, 12. (nn) Apoc. 14, 2. (oo) Apoc. 21, 6. c. 22, 1. (pp) Apoc. 21, 3, 4. 22-24. (qq) 1 Par. 16, 36. Ps. 106, 48. (rr) 1 Reg. 1, 36. Jer. 28, 6. (ss) Matth. 6, 13. Joh. 3, 33. (tt) Apoc. 22, 20. (uu) Joh. 16, 23.

5, 3: *synge*; sanger JEsu 7, 4: *herpaa* her paa JEsu